

צמיאה נבטי

גליון 60

מועדי כניסת השבת

הדלקת נרות	מוצאי שבת
ירושלים: 6.38	ירושלים: 7.51
תל-אביב: 6.54	תל-אביב: 7.53
חיפה: 6.46	חיפה: 7.53
ביתר עילית: 6.54	ביתר עילית: 7.51
רבינו תם: 8.30	רבינו תם: 8.30

הזמנים האלה חייבים לפי אופק ירושלים ת"ז
הג'ץ החמה: 6.08
סוף זמן ק"ש למצ"א: 8.47
סוף זמן ק"ש להג'ר"א: 9.23
סוף זמן תפילה למצ"א: 10:05
סוף זמן תפילה להג'ר"א: 10:29

פרשת כי תבא תשע"ג - דברות קודש מאת הגה"צ הרב אליעזר ברלנד שליט"א

"ונצעק אל ה' " (כו' ז')

אדם צריך לגלות את המים העמוקים את העצות העמוקות שיוציאו אותו משאול תחתיות ומתחתיו, כמו שכתוב "מים עמוקים עצה בלב איש". והעיקר זה הצעקות שצועקים אל ה' יום ולילה, בכל שעה צועקים אל ה', וצריכים להמשיך את העצות על ידי הצעקות "ויצעקו אל ה' בצר להם". כי כל העצות מתגלות על ידי צעקות לה'. ברוך ה' ישנים טוב אוכלים טוב, שותים שמחים זה נפלא עד 120 שנה עד מיליון שנה! אבל השאלה היא לאן נגיע עם האכילה והשתיה?, לאן נגיע? אם לא נצעק לה' לאן נגיע? כי כשאוכלים טוב וישנים טוב, אז ממילא נעלמות העצות, אין שום עצות!

ברסלב זה רק צעקות לה', כל אחד צריך לצעוק לה' לצאת מהשאול תחתיות שלו, לצאת מהראיות האסורות שלו, מהמחשבות האסורות, צריך כל הזמן לצעוק לה', צריך לגלות את העצות של רבינו "מים עמוקים עצה בלב איש" צריך לגלות את הנחל נובע - רבינו זה "נחל נובע" זה מעיינות נובעים, צריך טיפה לחפור כמה סנטימטרים והמים מיד פורצים למעלה, אם אדם יתן צעקה אחת אמיתית לה' אז יצאו גיזורים שלמים, יצאו נהרות של מים, יתגלו לו כל העצות איך לצאת משאול תחתיות, גם כשאדם נמצא בציבור הוא יכול לצעוק בשקט "ממעמקים קראתיו ה'" " צעקת הלב ממעמקים.

כל העצות נמשכות על ידי "הקולות" יש ז' קולות: "קול ה' על המים, קול ה' חוצב להבות אש, קול ה' יחיל מדבר...קול ה' יחולל איילות ויחשוף יערות" - יש כאלה קולות שחושפים יערות, שעוקרים עצים, יש כאלה צעקות שעוקרים את העצים! כאלה צעקות צריכים לצעוק לה'!. בשעה שה' נתן את התורה, הוא נתן את התורה בכאלה קולות שכל העולם רעד, כל ההרים נעקרו ממקומם, וצריכים כל רגע לעורר את ה' קולות של מתן תורה, ה' יכול לתת לך כאלה קולות, כאלה צעקות שכל ההרים יעקרו ממקומם, שכל הדעות הזרות שלך, כל ההרגלים הרעים כל התאוות, כל הרע שקיבלת בגנים שלך, בתולדה שלך, הכל יעקר! כל הדברים יעקרו ממקומם. רבי שמואל שפירא מגדולי חסידי ברסלב היה צועק ממעריב עד הבוקר עד שהיה מקיא דם, הוורידים היו מתפוצצים לו מהגרון, הוא היה שותת דם ובכל זאת היה צועק לה', ובזכות זה נהיו לו כאלה נכדים וכאלה נינים קדושים וטהורים. צריך להחזיר לברסלב עטרה ליושנה, צריך לצעוק כאלה צעקות לה', כאלה קולות עד שיתגלו העצות, העצות מתגלות על ידי קול ה', כי ה' מדבר אלינו כל שניה וכל דקה, ה' צועק אלינו כל רגע. כשאדם צועק לה' הוא מעורר את הקול העליון את קול ה' ואז נתגלים כל העצות העמוקות לצאת משאול תחתיות. אז אפילו שיש לאדם פאות ארוכות וזקן ארוך הכל נפלא! יש לו חזות נהדרת! אם הוא לא נותן צעקות לה' אז הוא ישקע בשאול תחתיות ומתחתיו עם הפאות והזקן.

אם זכית להיות בעל תשובה זכית לחזור בתשובה, אז תוכיח שאתה בעל תשובה - תוכיח את זה! תתן צעקות לה', אל תעזוב את הגמרא, אל תעזוב את הליקוטי הלכות, אל תעזוב את הסיפור, תצעק לה' "לא רוצה ליפול יותר! לא רוצה ללכת למקומות שהייתי פעם, לא רוצה שהילדים שלי יעברו מה שאני עברתי!". אתה עכשיו שובי, אתה נמצא בתוך שאול תחתיות, עשיו מצא ציד! הוא צד אותך, הקליפות צדו אותך, תצעק לה' "אנא ה' הושיע נא" "ה' הושיע", אתה לא נולדת צדיק, אתה עכשיו בגיל 20 רק מתחיל ללמוד זה קשה פי מיליארד, פי מיליארד אבל השכר גם יהיה פי מיליארד! כמה שאדם יותר קשה לו השכר יהיה יותר גדול, אם אתה תצעק לה' יבנה העולם, יהיו ישועות, יתבטלו מלחמות, אתה תצעק לה' אתה תחזיר עוד אלפים בתשובה. כדי להגיע לאיזה נקודה של קדושה לאיזה נקודה של יהדות אתה צריך לצעוק צעקות עד לב השמים, כי ודאי שאין לך חשק ללמוד, ודאי שאין לך חשק להתפלל, מה אדם משתנה בשניה? הרי זה אותה הגברת בשינוי אדרת, זה הכל אותו דבר רק לבשת שטריימל ומעיל ארוך. אדם אומר אם כך בשביל מה נהיית בעל תשובה? באמת נהיית בעל תשובה כדי שתצעק לה', כדי שתזעק לה', וזה המעלה של בעל תשובה! שקשה לו ללמוד גמרא, קשה לו להתפלל, קשה לו לשיר זמירות שבת, קשה לו להחזיק מעמד בשיבה כל כך הרבה שעות, ולכן הוא מתחיל לצעוק ולזעוק, ועל ידי זה אומר הזוהר הוא זוכה ועולה למקומות הכי גבוהים והכי נעלים, הוא עולה עד ספירת הבינה ששם זה סוד הגאולה. אבל אדם שנוגד צדיק מ"מאה שערים", מה הוא צריך לצעוק? הוא שר את הזמירות של שבת בקלות, הוא מתפלל, הוא יושב בשיבה בשקט, הוא לא מרגיש שהוא צריך לצעוק לה', הוא פשוט ממשיך ללכת בתלם, ועליו אומר הזוהר - הוא עולה רק עד ספירת היסוד. ובאמת גם אחד שנוגד ב"מאה שערים", גם הוא יכול להיות בבחינת בעל תשובה, הוא גם יכול לצעוק לה' כמו בעל תשובה, וזה רק אם יזכה להרגיש את שפלותו ואת חסרונו ויראה כמה הוא רחוק מה'.

אדם צריך להאמין שה' מחפש לעשות לו ניסים ונפלאות כל רגע, כמו שכתוב "ונפלאותיו לבני אדם" - ה' רוצה לעשות אתנו פלאות "בְּךָ בְּטָחוּ אֲבֹתֵינוּ... אֵלֶיךָ יִצְעָקוּ וְנִמְלְטוּ" - הניסים והנפלאות הם כפי הצעקות, הם כפי הזעקות, כי הישועה של האדם מוכנה כל שניה וכל רגע לבוא, באיזה צרה שהוא יהיה, באיזה מקום שהוא יהיה, אפילו בלב ים, אפילו באמצע המדבר, ה' כיוון את כל הבריאה, את כל מערכות העולם לעזור לו! כל הישועות שהוא צריך כבר מוכנות! הוא רק צריך לתת צעקה אחת לה', צעקה אחת אמיתית.

תפילה לעני
מאת מורנו הרב שליט"א

רבונו של עולם,
כשם שהורדת את יונה לעמקי עמקים של תהומות בלבב ימים, כדי שיצעק ממעמקים על צרותיו ועל אובדן העולם, כך גם עכשיו לא הורדתנו לעמקי עמקים ברוחניות ובגשמיות אשר לא נפלו לשם ישראל מעולם, אלא כדי שנשווע אליך ותגאלינו. כי אין חפץ אתה באובדן ישראל עם סגולתיך, ואף לא באובדן העולם ובחורבנו, וכל גילוי דינך אינו אלא חסד עצום להשיבנו אליך, שנקרא ונשווע אליך מעומקא דליבא.

חדש!

הדיסק הנפלא - חדש מלא ישן
כמו כן ניתן להשיג את סדרת התפילות "תפילה לעני" לחגי השנה וכן לקט תפילות ובקשות בכריכה עבה ודקה וכן דיסקים לשמיעה ולצפייה בטל. 02-9666754

הקן להפצת תורת ברסלב
דוא"ל: toratbreslev@gmail.com
לתרומות לעלון ולתגובות 02-9666755
ניתן להשאיר הודעות בתא הקולי
"תרומתכם חשובה לנו מאוד, כל תרומה תתקבל בברכה"

פני מלך

לא להתנתק מה'

הרע, אני אקרא ספרים קצת טפשיים, אני אדבר דברים בטלים, אני אתפנק בכל מיני מאכלים שלא צריכים, זה לא ינתק אותי מהשי"ת כי אני חזק, לזה קוראים רוח שטות! נכנסה בו רוח שטות. כלומר משהו בלב לאו אווהו הוא לא יתנתק מה'. ובאמת אם היינו אומרים לו: תשמע בדבר הזה שאתה מדבר אתה מתנתק מה'! במעשה הזה שאתה עכשיו עושה, באכילה יתירה שלך, אתה עכשיו מתנתק מה', בודאי שהוא לא היה אוכל. בודאי שהוא לא היה מדבר דברים בטלים, כי יהודי מוכן לעשות הכל! אפילו למות על קידוש ה' ולא להתנתק. אם הוא ידע שבאמת הוא הולך להתנתק, הוא מוכן למות על קדוש ה' ולא להתנתק. כי אדם לא יכול לגמרי להתנתק מהקב"ה, הקב"ה זה הנשמה שלנו, זה החיים שלנו, "כי הוא חיך". אנחנו יודעים שאין כלום מבלעדיך. אם אין לנו אותך אנחנו מוכנים למות.

הקב"ה קידש אותנו, כמו שאיש מקדש אישה ואנחנו לא יכולים להסתכל לצדדים כמו שאישה צריכה להיות נאמנה לבעלה. אם היא עושה דברים בלי שבעלה יודע מזה, בלי קשר לבעלה, היא בעצם ניתקה את עצמה מבעלה והיא מובילה למהלך של ניתוק ח"ו וזה בעצם הקשר שלנו עם הקב"ה. לכל מקום שאי אפשר להביא את הקב"ה, אם אני לא יכול להביא את הקב"ה איתי, את הספר תהילים איתי, את התיקון הכללי איתי, את הלב היהודי המתגעגע אל האמת איתי, אז סימן שהמקום הזה לא טוב. כל יהודי בתוך פנימיותו יש לו את האור הגדול הזה של עצמותו יתברך, האור הזה, שהוא האור הכי גבוה נמצא בכל יהודי הכי פשוט שבעולם. כשאומרים לו לעשות כל מיני דברים והוא חושב, "זה לא ינתק אותי מהשי"ת", מה יש, אני עכשיו קצת אפטפט, אני עכשיו אגיד כל מיני דברים לא לעניין, אני אדבר קצת לשון

הוא רבינו - מקור הכמה

פלטין של מלך

בסוף ספר סיפורי מעשיות מובאת שיחה מרבינו ז"ל הנוגעת ויורדת עד התהום בשאלה שמעסיקה כל אחד ואחד מגדולי ועד קטן, בתחילת התקבורות וגם שנים רבות אחר כך, וזו לשונו בקיצור: דע שיש שני מיני פלטין, ושני הפלטין דומין זה לזה. באחד דר בו מלך, ובהשני דר עבד. ובאמת הוא חילוק גדול בין הפלטין של מלך לפלטין של עבד. רק אף על פי כן, אפשר לטעות ביניהם. כי יש קשר שמתקשרין הרבה נפשות, עד שנעשה מהם בית ופלטין. כי מתקשרין אחד באחד ואחד באחד עד שנעשה מהם יסוד. ואחר כך נעשה אהל. עד שנבנה מהם בית ומדור. וזה המדור הוא מדור לאמת. וכשצריכים לבקש אמת מוצאים שם באותו המדור. היינו, בתוך הקשר של הנפשות הגיל, שמהם נעשה מדור לאמת וכו'. אבל דע, שיש כנגד זה קשר של רשעים. שמתקשרין יחד הרבה נפשות של רשעים ונעשה מהם בית ומדור לשקר וכו'. והנה, בין שני הבתים הגיל אפשר לטעות. היינו, בין האמת והשקר. כי השקר מדמה עצמו לאמת, כי גם שם יש קשר מנפשות רבים, ואפשר לאדם לטעות. ואינו יודע היכן האמת ולהיכן יקרב עצמו. עד כאן לשונו לענייננו.

הרקשר זה מבאר מוהר"ת (הלכות ברכת השחר ג) שיש כוח בלב האדם להבחין בין שני הבתים הללו למרות שהם דומים זה לזה, שעל זה אנו מברכים בכל בוקר "ברוך הנותן לשכוי בינה להבחין בין יום ובין לילה". שכוי הוא הלב אשר נתן בו הקב"ה יכולת להבחין בין האמת לשקר, והוא לכל חד כפום מה דמשער בליביה. כי אפשר להודיע דבר זה מאחד לחבירו, רק כל אחד צריך לכוון עצמו אל האמת בכל ליבו ואז יוכל להבחין בין המדור של הצדיקים אשר שם שוכנת האמת, לבין המתדמים להם שבונים משכן לשקר.

ועדיין, גם אחרי דברי מוהר"ת, אין אני יודעים איך נכוון עצמנו אל האמת ואיך נדע ונבחין בין הפלטין של מלך לזה של העבד. אך התשובה היא שכל הבעיה היא רק בדעת, כאשר אדם מנסה לברר בשכלו את האמת, וזה דבר שאי אפשר, "כי אי אפשר לברר ולהוכיח האמת על ידי ראיות בשום אופן" (שם). כי הדבר מסור לליבו של האדם ולא לשכלו, שאם האדם אוהב את המלך אהבה עזה, שוב לא יוכל שום דבר להטעות אותו, שהרי זה העבד - כמה שלא ידמה עצמו למלך, הלוא לעולם הוא יהיה רק עבד, וכעדות רבינו ז"ל בעצמו: **ובודאי, באמת הוא חילוק גדול בין הפלטין של מלך לפלטין של עבד, ואת האוהב אי אפשר לרמות, שהרי את המלך עצמו הוא אוהב ולא שום עניין אחר.**

דבר זה מובאר בספר דברים (פרק י"ג) בעניין נביא השקר, שם מודיע לנו מרע"ה: **כי יקום בקרבך נביא או חלם חלום ונתן אליך אות או מופת: וקא האות והמופת אשר דבר אליך לאמר נלכה אחרי אלהים אחרים אשר לא ידעתם ונעבדום: לא תשמע אל דברי הנביא ההוא או אל חולם החלום ההוא כי מנסה ה' אלהיכם אתכם לדעת הישכם אהבים את יהוה אלהיכם בכל לבבכם ויבטל נפשכם:**

הנסיגה של נביא השקר הוא לדעת האם אנחנו אוהבים את ה' בכל לבבנו ובכל נפשנו אם לאו, כי את האוהב אי אפשר להטעות אפילו בדברי נבואה. כוח זה שנתן ה' בלב האדם להבחין בין שני מיני הפלטין תלוי באהבה שבלבו: אם אדם אוהב את ה', אוהב את הצדיקים ורוצה להתדבק בהם באמת - הוא יכול להבחין בין נביא האמת לנביא השקר.

לכן כעת, כאשר אנו מתקבצים אצל צדיק האמת ומבקשים לבנות לו בית ומדור, אם אמנם קשה להתחבר באהבה גמורה זה אל זה מריבוי הדיעות והזרמים, בכל זאת - אם נדבק בלבנו באהבה עזה אל רבינו הקדוש, אל הצדיק האמת אליו אנו באים וסביבו אנו מתקבצים שזה משותף לכולנו, תתנוצץ לכל אחד בליבו הארת האמת הנפלאה שלו שכולה עין טובה וביטול אמיתי אשר בכוחם לחבר אותנו זה לזה כאיש אחד בלב אחד לעשות לו נחת רוח באמת, כשיראה בנו את מה שהוא חפץ.

סיפור לפרשה

"נחפשה דרכינו ונחקרה, ונשובה עד ה'" (איכה ג)

בין השאר: אני מאמין, כמוכם, שאין עונש בלא חטא, ובכל עת עלינו לפשפש במעשינו ולתקן את דרכינו, כי "אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחסא" (קהלת ז', כ). אולם בעניין זה עלינו לדבוק כל הימים בכלל הבא: עונות וחטאים צריך אדם לחפש, לא אצל אחרים - אלא אצל עצמו! וכאשר כל אדם בעירנו יקיים בגופו את "נחפשה דרכינו ונחקרה, ונשובה עד ה'" (איכה ג; מ) - שכן כתוב "נחפשה דרכינו" - את דרכינו שלנו, ולא של אחרים - רק אז יטהר ממילא הציבור הגדול שלנו מכל חטא ועון, ויקיים בנו הכתוב (תהילים קמ"ד, יד): "אין פרץ (צרה ושב) ... ואין צוחה ברחובותינו..."

בשנת תרכ"ז (1867) פרצה ב"בריסק" מגיפה קטלנית, שהפילה חללים רבים בקרב בני הקהילה. כמקובל בישראל, התכנסו יהודי העיר בבתי הכנסיות, כדי לשפוך שיח ותפילה לפני השוכן במרומים. וכאשר המגיפה בעיר לא פסקה, נמנו וגמרו ראשי הקהילה להטיל על כמה נכבדים, המקובלים על הרבים כצדיקים גמורים, שיחקרו ויודשו בכל שכונות העיר, אם לא נכשל משהו בחטא כבד, והביא בכך למקום מגוריו את הצרה הגדולה שנתרגשה עליהם. ולפני שהוציאו לפועל החלטה זו, פנו ראשי הקהילה לרובם האהוב, רבי מרדכי, כדי שיתן את הסכמתו לכך. רבי מרדכי האזין בקשב רב לדברי הבאים, אך דחה בתוקף את ההצעה המעשית של ראשי הקהילה, ואמר להם

שבת שלום!

לעילוי נשמת מיכאל נסים טולדנו בן אסתר ז'ל	לעילוי נשמת פיליפ בן סשה ז'ל	עודד בן מול חייו הצלחה בריג	אודל ליאת בת אילנה תחי רפ"ש	להנצחת זקל בן חוה אילנה תחי הנוצל	ליכות ולרפואת הרך הנוצל	מזל טוב למשפחת שטרן להולדת הבת, לרפואת הילדת מיכל בת שרה והתניקות אילה בת מיכל תחי	לישות יעל שרה והילדים והילדים הי"ו	מזל טוב למשפחת מלכה הי"ו להולדת הבן לרפואת הילדת והרך הנוצל	מרים בת ליאונה תחי לרפואה שלימה	יוסף ז'ו בן רחל הי"ו ברותיות וגושמיות	לרפואת והצלחת הרב והרבנית שליט"א
---	------------------------------	-----------------------------	-----------------------------	-----------------------------------	-------------------------	--	------------------------------------	---	---------------------------------	---------------------------------------	----------------------------------